

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **E. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2008, č. j. OAM-485/LE-BE03-BE07-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2009, č. j. 48 Az 4/2009 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 12. 2008, č. j. OAM-485/LE-BE03-BE07-2008, E. č. L007968, zamítl žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 23. 2. 2009, č. j. 48 Az 4/2009 - 15, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro opožděnost, neboť žaloba byla podána po uplynutí sedmidenní lhůty k podání žaloby podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o azylu.

Proti napadenému usnesení krajského soudu podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, v níž zároveň požádal o ustanovení zástupce. Stěžovatel uvedl, že brojí proti napadenému usnesení z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. O ustanovení zástupce z řad advokátů požádal z důvodu neznalosti práva a nedostatku finančních prostředků tak, aby došlo k úplné ochraně jeho práv.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Krajský soud usnesením ze dne 21. 4. 2009, č. j. 48 Az 4/2009 - 22, zamítl stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů a zároveň ho vyzval, aby do 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zároveň ho v odůvodnění tohoto usnesení poučil, že nebude-li podání v uvedené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Vzhledem k tomu, že se krajskému soudu nepodařilo zjistit, kde se žalobce toho času zdržoval (z doručky vyplynulo, že se stěžovatel odstěhoval), ustanovil mu usnesením ze dne 1. 6. 2009, č. j. 48 Az 4/2009 - 28, jako opatrovníka Organizaci pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9. Následně ustanovený opatrovník sdělil krajskému soudu přípisem ze dne 11. 6. 2009, že jej stěžovatel osobně navštívil a uvedl, že jeho adresa pobytu je P. 2483/40, P. 5 – S. Krajský soud poté znovu doručoval stěžovateli usnesení ze dne 21. 4. 2009, č. j. 48 Az 4/2009 - 22 na tuto adresu, přičemž dle doručky založené na č. l. 31 byla

zásilka dne 22. 6. 2009 uložena a následně stěžovatelem osobně převzata dne 26. 6. 2009. Stěžovatel na tuto zásilku nijak nereagoval.

Celý spis byl spolu s předkládací zprávou předložen Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 11. 2009 s tím, že stěžovatel do uvedeného data nedoložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi a není tak pro řízení o kasační stížnosti zastoupen.

Aby se Nejvyšší správní soud mohl zabývat posouzením merita věci, musí být splněny tzv. podmínky řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel při podání kasační stížnosti soudu nedoložil, že je zastoupen advokátem nebo že má sám požadované právnické vzdělání. Krajský soud jeho žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl, proti čemuž stěžovatel přes poučení kasační stížnost nepodal. Zároveň byl řádně vyzván, aby ve stanovené lhůtě doložil plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, což neučinil ani ve stanovené lhůtě, ani později. Nejvyšší správní soud tak z výše rekapitulovaných skutečností zjištěných ze spisu dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnosti předepsané ustanoveními § 105 odst. 2 s. ř. s., přičemž v řízení o kasační stížnosti nelze pokračovat, neboť stěžovatel není zastoupen advokátem. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu krajského soudu nebyl ve stanovené lhůtě ani později odstraněn, přestože byl stěžovatel o následcích nedostatku povinného zastoupení krajským soudem náležitě poučen.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud předmětnou kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl. Nejvyšší správní soud dodává, že za této procesní situace již nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti a ani se jí věcně nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu